No. 95. DINGSDAG 13 AUGUSTUS. 1861.



ACHT EN DERTIGSTE JAARGANG.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.



De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per *drie maanden* te Assen *ƒ* 2.30, buiten Assen franco per post *ƒ* 2.45. — De prijs der Advertentien is van een tot vijf regels *ƒ* 1.00, en voor elken regel meer *ƒ* »-15, behalve *ƒ* »-35 zegelregt.

De COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat het den Koning heeft behaagd, bij besluit van den 19 Julij ll. No. 59, met het doel om de *vrijwillige dienstneming* bij het *Regement Rijdende Artillerie* aan te moedigen, te bepalen, dat, van den 1 Augustus jl. af, voor kosten van aanwerving bij gemeld Regement, zoo van iederen recruut als van ieder milicien, die ingevolge art. 171 der wet van 8 Januarij 1861 bij de staande armee overgaat, zal worden te goed gedaan, *honderd en vijftien gulden* (f 115.00) waarvan wegens handgeld of premie aan den aangeworvene zal worden betaald: *honderd gulden* (f 100.00)

Assen den 3 Augustus 1861.

De Commissaris des Konings voornoemd.
DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen doen te weten, dat de ***VERLOTING der PLAATSEN voor de TENTEN, KRAMEN en STALLEN***, die belangheb[illegible] wenschen op te slaan ter gelegenheid der ***VE[illegible]KT*** alhier, invallende op den 22 Augustus aa[illegible], zal plaats hebben ten Gemeentehuize op Dingsdag den 20 Augustus te voren, des voormiddags te twaalf uur, wordende derhalve zij, die in de ***verloting*** wenschen te deelen, opgeroepen, om vóór dien tijd de noodige aangifte ter Secretarie te doen.

Voorts wordt in herinnering gebragt, dat geene plaatsen in bezit kunnen worden genomen, dan nadat ten kantore van den Gemeente-Ontvanger de recognitie of het plaatsgeld zal zijn gestort.

Assen den 8 Aug. 1861,

De Burgemeester,
VAN DER FELTZ.
De Secretaris,
G. L. W. VOS.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

13 Aug.

De Koning van Pruitsen heeft toch gehoor gegeven aan de oud-Pruissische, aan de Waterloo-partij en aan den adel. Hij zal hem, die den naam draagt van een Geweldenaar aan wien men in Duitschland met diepen weerzin, in enkele oorden met onverholen verachting spreekt, geene huldigings visite brengen.

„Alsoo — staat er in II Kronieken 9 vs. 22 en 23 — „werd Koning Salomo grooter dan alle Koningen der „aarde in rijkdom en wijsheid. En alle Koningen der „aarde zochten Salomo's aangezigt, om zijne wijsheid te „hooren.”

„Alsoo — zouden de Pruissische Waterloo-mannen hebben gezegd, als *Wilhelm* I *Napoleon's* aangezigt gezocht had in de Keizerlijke legertent, opgeslagen te midden van zijne grenadiers, van de jagers van Vincennes en van de Zouaven — alzoo gij ook, u buigende voor den Monarch, die bij deze en gene gelegenheid laat verkondigen: „*ik wil den Rijn niet nemen!*” en dus spreekt, als zou hij er eenig regt op hebben en als zou hij dien ook *kunnen* nemen? Alzoo ook gij aan de voeten van den man, die in Frankrijk zoo hoog spreekt van Souvereiniteitsregten, maar met die van anderen omspringt als met onderwetsch speelgoed — ook gij, om wijsheid te zoeken bij *Napoleon den Annexeerder?!*”

Wilhelm I zal in October een geprek houden met *Napoleon* III in de een of andere stad van Frankrijk en 't liefst op de grenzen en als het niet al te wantrouwend scheen, zou hij er komen met de Koningen van Beijeren, Wurtemberg, Saksen en Hannover.

Dat zou eene onschuldige visite zijn en van annexatie dan geen woord!

Men zegt ook, dat de badkuur te Baden-Baden, tengevolge van den bekenden moordaanslag, eenen tijd lang geschorst moest worden, en dat de geneesheeren den Koning ten stelligste voorgeschreven hebben, na nog eenigen tijd de wateren te Baden te hebben gebruikt, onmiddellijk en zonder tusschenpoos de zeebaden te Ostende te gaan gebruiken. Dezelfde berigten verzekeren voorts, dat de zamenkomst met den Keizer der Franschen later zal plaats hebben. Volgens berigt uit Baden-Baden is de Generaal *von Willisen*, Adjudant des Konings van Pruissen, van daar naar Parijs vertrokken, om een eigenhandigen brief van zijnen Souverein aan den Keizer over te brengen.

Later?

Maar tusschen nu en October kan er zoo veel gebeuren!

Koningin *Isabella* II te Parijs — dat is de wensch van *Napoleon* en ook van *Eugénie*, maar zij heeft niet veel zin in die visite. Zie hier wat men dienaangaande uit Parijs schrijft:

„De Koning van Pruissen komt waarschijnlijk niet in Frankrijk, hetgeen eene teleurstelling voor ons publiek is. Ook denkt men niet, dat er in dezen zomer te Santander of te San Sebastian eene ontmoeting tusschen Keizer *Napoleon* en Koningin *Isabella* zal plaats hebben, gelijk gezegd is. Die ontmoeting wordt door den Keizer levendig gewenscht, maar ik kan de verzekering geven, dat, indien Koningin *Isabella* daarin toestemt (hetgeen niet waarschijnlijk is), het grootelijks tegen haren zin zal zijn. Zij heeft aan hare Ministers verklaard, bereidwillig te zijn tot al wat zij in redelijkheid van haar zouden verlangen, behalve eene ontmoeting met Hunne Keizerlijke Majesteiten. Dezen onoverkomelijken tegenzin der Koningin zoek ik niet te verklaren; maar dat hij bestaat weet ik met zekerheid.”

't Is wel eenigzins vreemd, dat *Isabella* zoo weinig lust heeft in een bezoek aan het Hof der Tuilerien.

Wil zij eene Spaansche G r a v i n geen hulde brengen als K e i z e r i n?

Wie weet welk eene nietige reden zij heeft, om Parijs niet te naderen, maar vrij zeker is het een damestwist, op een koffijkransje ontstaan, of een twist van étiquette.

Een der correspondenten van de *Utrechtsche Courant* schrijft:

„Het berigt, voorkomende in een Britsch nieuwsblad, betreffende de zoogenaamde bekeering of den overgang der Koningin tot R. C. kerk, heeft hier te lande nog al eenige sensatie gemaakt, nadat het met gretigheid door de *Tijd*, *Noord-Holl. Ct.* was overgenomen. Te regt hebt gij en andere gematigde organen dit berigt slechts onder reserve opgenomen. Ik ben thans in de gelegenheid, u uit eene zeer goede bron mede te deelen, dat van zoodanigen overgang schijn noch schaduw bestaat. De Koningin is, zooals *de Tijd* zeer juist aanmerkt, eene hoogst godsdienstige vrouw, daarbij in zake van religie een voorbeeld van verdraagzaamheid; — maar van den anderen kant op eene buitengewone wijze aan de kerk harer vaderen gehecht. Niet alleen meldt men mij uit Engeland, dat er geenszins aan zulk een overgang der Koningin te denken valt, „maar ik kan u bepaald verzekeren, dus schrijft mijn berigtgever, dat de Koningin zich *voor weinige dagen* ten aanhoore van verschillende hooggeplaatste Staatslieden — en welligt opzettelijk — zeer ongunstig heeft uitgelaten over dergelijken overgang van zekere dame. H. M. ontzag zich niet te verklaren, dat de vrouw om die daad H. M. achting verloren had. Weet ge daarbij wel, aan welk eene onzuivere bron het berigt ontleend is, waarover men zich bij u te lande zoo bezorgd maakt? In Londen hebben wij er niet eens notie van genomen; 't berigt was te dwaas, om er in 't minst iets aan te hechten.”

„Ik heb gemeend door de mededeeling van dit schrijven iets te kunnen bijdragen tot het wegnemen der bezorgdheid, welke het berigt omtrent H. M. overgang bij eenigen heeft verwekt.”

Het adres, den 1 Julij te Warschau den Engelschen consul met kransen aangeboden, als blijk van erkentelijkheid voor Engelands sympathie voor Polen, luidt aldus:

„Warschau aan Engeland. Ik, de stad overstroomd met het bloed mijner zonen de martelaares, de weduwe in rouw gedompeld en met geketende handen, de levend begraven slavin, ik rigt woorden van erkentelijkheid tot u, o Engelsch volk. De stem van een lid uwer geachte Kamer, die van de arbeiders in uwe steden, maakt den steen los van het graf, waarin de onderdrukking en de onverschilligheid Polen bedolven houden. Ik heb te midden van het bloed en der tranen God aangeroepen en God heeft mij geantwoord door den mond van een eerbiedwaardig volk. Hem zij eere en u, Engeland, zij dank! Met alles wat er na mijn langdurig martelaarschap aan leven en sterven en in mij gebleven is, zegen ik uwe grijsaards, uwe mannen, hunne vrouwen, hunne zonen en hunne dochteren, wensch ik hun een altoosdurende vrijheid en welvaart. Mogen uwe heilige schutspatronen ten eeuwigen dage bij God uwe voorspraak zijn, dewijl gij, achtbaar en gelukkig Engeland, uwe stem hebt verheven ten gunste van het verlaten, verscheurde en gefolterde Polen.”

Laatstleden Donderdag avond heeft te Warschau een conflikt plaats gehad tusschen de bevolking en de militairen, waarbij een persoon gedood en onderscheidene anderen gearresteerd werden.

Den volgenden dag was het in de stad zeer onrustig. Er hadden zamenscholingen plaats, waarbij het volk, niettegenstaande het bevel van uiteen te gaan, bijeen bleef. Eerst toen de militaire magt daartegen oprukte, ging de menigte uit elkander. Er heerschte evenwel nog steeds opgewondenheid.

De partij der agitatie te Warschau heeft voor Maandag eene groote plegtigheid voorbereid. In circulaires is eene oproeping aan de ingezetenen gerigt, om dien hoogst belangrijken gedenkdag der vereeniging van Polen en Lithauen in de kerken opentlijk te vieren.

Het protest tegen het bezet houden van Rome, in Italie geteekend, luit als volgt.

„In naam van den pligt, die den ondergeteekenden, Italiaansche burgers, gebiedt, langs vreedzamen weg en door de uiting der openbare meening van Frankrijk te verkrijgen de onafhankelijkheid, die zij, tegen alle andere Mogendheden met de wapenen in de hand zouden moeten eischen.

„In naam van het regt, dat zij allen hebben om de eenheid des vaderlands en zijne natuurlijke hoofdstad te erlangen.

„*Protesteren zij plegtig tegen het verblijf der Fransche troepen te Rome.*

„Omdat door nationale tradities en met toestemming van geheel Europa, Rome geroepen is Italië's hoofdstad te zijn.

„Omdat, zoolang de Fransche troepen er blijven, Italië's nationaal regt niet erkend is, de Italiaansche kwestie op het gebied van den gulden middenweg blijft en niemand een argument, uitgenomen het geweld kan overstellen tegen de pogingen, die Oostenrijk en andere mogendheden kunnen aanwenden tegen de reeds vrij zijnde Italiaansche provinciën.

„Omdat Rome is, en altijd, zoo lang de Fransche bezetting zal duren, blijven zal, het middelpunt van alle reactionnaire zamenzweringen, die den burgeroorlog in het zuiden van Italie opwekken en strekken om de regeringsloosheid te doen ontstaan, daar, waar de geestdrift voor vrijheid en eenheid de eendragt had doen geboren worden.

„Omdat alleen te Rome door de magt der herinnering en door den algemeenen eerbied, al de kleine geschillen kunnen verdwijnen, die, tot groot gevaar oor de Italiaansche eenheid, bij het overwigt van elke andere stad altijd zouden voortbestaan.

„Omdat daar twee en twintig millioen Italianen mogen noch kunnen dulden, dat de afzondering en slavernij voor Rome aanhouden, terwijl zij vrij en onafhankelijk zijn, het verblijf der Franschen te Rome strekt om aanleiding tot vijandschap en strijd in het leven te roepen tusschen beide natiën, die, voor aller welzijn en door de onlangs geknoopte en op het slagveld nauwer toegebaalde banden van broederschap, geroepen zijn elkander lief te hebben en te helpen.

„Omdat de bezetting van Rome in strijd is met oude beloften en nieuwere verklaringen van Frankrijk.

„Omdat er geen enkel voorwendsel voor zoodanige bezetting bestaat, noch in de verdediging der godsdienst, die niemand er aan denkt aan te randen en die door den steun der vreemde bajonetten onteerd en in gevaar gebragt wordt, noch in de bescherming van den Paus, dien niemand bedreigt en voor wiens veiligheid Italie bereid is zich borg te stellen.

„Omdat eene zonder redelijk motief sedert twaalf jaren voortdurende bezetting gelijkstaat met eene verovering van grondgebied, welke Europa noch Italie kan toelaten.

„Omdat het verblijf der Fransche troepen te Rome eene klaarblijkelijke schennis is van het beginsel van non-interventie door Engeland en zelfs door Frankrijk verkondigd.

„Omdat Italie den Italianen en niet den vreemdelingen, wie zij ook zijn, behoort.

„De ondergeteekenden rigten dit protest tot Frankrijk, dat eens gestreden heeft voor de onafhankelijkheid van Italie van de Alpen tot de zee; tot Engeland, dat het eerst de leer der non-interventie verkondigde; tot geheel Europa, dat met blijken van genegenheid de opstanding van Italie tot het nationaal leven begroet heeft en voor hetwelk de willekeurige en onbepaalde bezetting van Rome eene ernstige bedreiging en een gevaar is.”

Zie hier wat Keizer *Napoleon* III ter kennisse brengt van *Pius* IX en die van zijnen rade:

„De dagbladen spreken steeds van de zaak van den heer *de Mérode*; en daar een ieder meent, dat dienaangaande eene beslissing, welke dan ook, noodwendig is hebben sommige dagbladen gezegd, dat de Generaal *de Goyon* zou worden teruggeroepen. Wij weten niet, of dat gerucht gegrond is en tot welk besluit het Fransche Gouvernement zal komen; maar wij weten wel, dat de raadslieden van den Paus alles in het werk stellen, om de edelmoedige bescherming, welke door den Keizer sedert 12 jaren aan het hof van Romo wordt verleend, moeijelijk te maken. Afwijzende antwoorden op billijke verzoeken, gedaan in het belang van de Volken, van het Pausdom en van de godsdienst, vernederende verdenkingen, beleedigende argwaan, twisten zonder reden, kinderachtige kwellingen, openbare geweldadigheden, alles is in het werk gesteld, om het Catholieke Frankrijk te ont-

moedigen.

„Zulk een gedrag is bevreemdend voor het gezond verstand en stuitend voor het gevoel; gebrek aan politiek doorzigt is daarin aan zonderlinge ondankbaarheid gepaard. Onder de hoede van onze vlag trotseren ons de Ministers van *Pius* IX. En zij trotseren ons wetende, dat de Keizer door zijne bekende en zoo dikwerf beproefde gezindheid tot nog toe weerhouden wordt van ook maar te denken aan gewelddadige herstelling der geleden verongelijkingen, en wetende, dat hij de hem door zekere leden van het Kardinaal-Collegie aangedaan wordende beleedigingen beneden zich zal achten, en dat hij met smart maar vol eerbied alles zal vergeven. Want zijne gesteldheid jegens de Kerk is die van eenen zoon welke de oploopendheden onbillijkheid zijner moeder zwijgend verdraagt.

„Daarop werd gerekend, en hes was geene misrekening Die onophoudelijke tergingen heeft de Keizer met onveranderlijke gematigdheid en edelmoedig geduld beantwoord. Door afgedwaalde leden uitgelokt wordende tot het vergeten zijner pligten, wier vervulling zij hem met elken dag moeijelijker maken, is hij daaraan getrouw gebleven. Hij heeft het oog voor de veelvuldige onbillijkheden eener verbitterende staatkunde gesloten, en alleen acht geslagen op de verhevene en heilige taak, welk hij in gemoede, als Catholiek Souverein, gemeend heeft op zich te moeten nemen

„Hoe geheel anders handelde *Lodewijk* XIV, welke voor de geringste grieven van Rome snelle en plegtige voldoening eischte, en zelfs dreigde wapengeweld tegen de Kerk te zullen bezigen, indien de voldoening wierd geweigerd!

„'s Keizers geduld is te meer heldhaftig, daar hij, meer dan men te Rome gelooft, aan het diep gekwetste gevoel onzer Natie moet wederstand bieden. Immers (het moet ten laatste toch wel gezegd worden) Frankrijk ziet met verontwaardiging de toenemende driestheid jegens zijnen Souverein van degenen welke door zijne bescherming in stand worden gehouden, en welke tevens den Paus door hunne ongehoorzaamheid, den Keizer door hunne politieke hatelijkheden, beleedigen.

„Frankrijk zucht over zooveel miskende diensten, over zoo veel in den wind geslagen raadgevingen, over zoo vruchtelooze langmoedigheid, over de bedroevende gesteldheid waarin ons leger zich te Rome bevindt. Menschen hun ondanks te redden, om daarvoor met beleedigingen te worden beloond, is eene ondankbare rol, welke Frankrijk moede begint te worden.

„Men dient het aan het Ministerie van Oorlog te Rome wel te weten: de tooverkracht van den naam van *Napoleon* III is niet meer dan noodig is, om bij ons de bevreemding en verbittering des publiek in toom te houden."

Een lid van het kapittel van St. Jan van Lateranen te Rome, de kanunnik Eusebius Reali, heeft een geschrift opgesteld en dezer dagen in druk uitgegeven, waarin bij het beginsel van volkomene scheiding tusschen ke k en staat huldigt en op grond daarvan het ophouden der wereldlijke magt van het Pausdom als wenschelijk voorstelt. Volgens hem zou de wereldlijke magt van den Paus aanleiding tot vele ketterijen en scheuringen in de kerk, ook tot het Protestantismus gegeven hebben. De andere leden van het genoemde kappittel hebben hunne afkeuring over dat geschrift uitgesproken, en van den Paus vergunning gevraagd en bekomen om den schrijver uit hun collegie te weren.

Intusschen is Reali door het Sardinische gouvernement tot Hoogleeraar aan de hoogeschool van Ferrara aangesteld.

Deze feiten mededeelende zegt, het *Journal de Bruxelles*, dat Realie even weinig achting verdient als de praelaat Liveranie. de bekende schrijver van een boek van dezelfde strekking, en dat hij zich reeds in 1848 bij de revolutionairen aangesloten, maar in 1850 door openlijke betuiging van berouw, vergiffenis van den Roomschen Stoel verkregen had.

John Bull heeft pleizier in de nederlaag van het leger der Unie bij Manassas en de *Times* is daarin zijn orgaan.

In het oog van dat blad is het een lachwekkend tooneel, het groote leger van den Potomac (gelijk de in Virginia staande troepen van het Noorden door de New-Yorksche dagbladen werden genoemd), ter sterkte van 75,000 man, aan eene even talrijke magt slag leverende, daarna hals over hoofd vlugtende zonder vervolgd te worden, en na eenen loop van twintig mijlen in zijne vroegere positien terugkomende met een verlies van slechts drie of vijf honderd man. De *Times* zegt, dat zulk eene ontmoeting van twee legers het verhevene en treffende van eenen grooten veldslag mist, en eene belagchelijke zijde heeft, dat men in Amerika op menschlievende wijze oorlog voert en zorgt elkander niet zeer te doen; en het blad stelt daartegenover de snoevende bedreigingen, welke in het Noorden der Unie tegen Engeland worden aangeheven.

Zoo zeide het populairste dagblad van New-York op den 21sten Julij, toen de eerste berigten van Manassas eene zege der Noordelijke troepen aankondigden:

„Engeland en Spanje mogen voor zeker houden, dat zij de verdiende straf zullen ontvangen, omdat zij van onze binnenlandsche onlusten partij tot bevordering van hunne zelfzuchtige plannen en van hun streven naar magtsvergrooting hebben getrokken.

„Ter voldoening voor de beleediging, ons aangedaan in de proclamatie van Koningin *Victoria*, waarin aan de afgevallen Staten de regten der oorlogvoerende partijen zijn toegekend, zullen de Vereenigde Staten, Canada in bezit nemen; en voor de aanbechting van St. Domingo zal Hare Catholieke Majesteit met het verlies van Cuba moeten boeten.

„Eerst moeten wij den opstand binnen'slands dempen; maar ieder uur bewijst, dat de aangevangen oorlog van korten duur zal zijn, en dat binnen een half jaar op het Amerikaansche vaste land legers van meer dan een half millioen strijders zullen zijn, dorstende naar de gelegenheid, om eenen buitenlandschen vijand hunne kracht te doen gevoelen. Die legers zullen de wapenen niet nederleggen, zoo lang er nog een spoor van de Europesche heerschappij in het westelijke halfrond overblijft."

Het Londensche Parlement heeft in de gesloten zitting 15,258 petitien ontvangen, dat is niet zoo veel als in de vorige, maar verscheiden duizenden meer dan het gemiddelde van de laatste vijf jaren. Van dat aantal zijn 1007 op last van het eene of het andere Huis gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

Onder het gemelde aantal petitien zijn er slechts 55, met 6333 onderteekeningen, houdende aanzoek, om eene nieuwe parlementshervorming. Slechts 8, met 1777 onderteekeningen, om invoering der geheime stemuitbrenging bij het verkiezen van Parlementsleden. 108 met 88303 onderteekeningen, om uitbreiding van het stem regt.

Ruim zooveel deelneming heeft eene andere soort van petitien bij het publiek gevonden. De afschaffing der belasting, welke van ouds ten voordeele der Anglicaansche kerk van alle vaste goederen wordt geheven, is in de afgeloopen Parlementszitting gevraagd door 5482 petitien met 242,284 onderteekeningen. Het verbieden van den verkoop van bedwelmende dranken op Zondag door 252 petitien met 50,939 onderteekeningen. De intrekking van het verbod van huwelijken tusschen weduwenaren en hunne schoonzusters door 2227 petitien met 119,007 onderteekeningen, en de instandhouding van dat verbod door 351 petitien met 27,634 onderteekeningen. Het onttrekken van het Rijks-subsidie aan de Iersche kweekschool van Roomsch-Catholieke Geestelijken te Maynooth door 117 petitien met 21,695 onderteekeningen. Een groot aantal Catholieken hebben zich met petitien tot het Parlement gewend, om zich te beklagen over verongelijkingen welke naar hun beweren aan hunne arme geloofsgenooten in de openbare armenhuizen worden aangedaan.

De *Times* verwondert zich over het groote aantal petitien, dewijl het Parlement op die stukken schier niet let en dezelve doorgaans met verregaande achteloosheid behandelt. De reden dezer geringschatting is, volgens het genoemde blad, dat een ieder weet, hoe weinig moeite het kost onderteekeningen op petitien te bekomen, wanneer men het maar met oordeel daarop toelegt. De *Times* acht dan ook het zenden van petitien eene ruwe en verouderde uiting der publieke opinie, welke bij volkomene ontwikkeling der volksvrijheid, door betere middelen, bepaaldelijk door de dagbladen, volksvergaderingen, overbodig wordt gemaakt. Het blad voegt daarbij echter, dat petitien betreffende bijzondere onderwerpen, komende van ligchamen welke daar inzonderheid belang bij hebben of bekend mede zijn, altijd van gewigt blijven.

Het te Lyck verschijnend Hebreeuwsch dagblad *Hamagid* bevat eene oproeping aan de Israëliten in Pruissen, om, ter herinnering aan de gelukkige redding van Zijne Majesteit „den eersten Koning van Pruissen, die de gelijkheid van alle staatsburgers niet alleen uitgesproken, maar ook tot een feit gemaakt heeft," een fonds bijeen te brengen voor den bouw eener Pruissische kanonneerboot.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

— Door de meerdere opbrengst, dan de raming was gesteld, is bij de aanbieding der rekening van inkomsten en uitgaven van Amsterdam over 1860 gebleken, dat het batig slot was f 266,859.

— Men schrijft uit Utrecht van 10 jl.:

Even als te Leiden komen ook de studenten-jagers onzer Hoogeschool Maandag alhier ter 5jarige reunie te zamen. Voor de feesten van 't metalen kruis in 't laatst dezer maand denkt men, dat 7 à 800 oude krijgmakkers hier bijeen zullen komen.

— Lang vóór onze jaartellingen ontdekte de Grieksche sterrekundige *Euctemon*, dat, als de zon het sterrebeeld de Leeuw bereikte, de schitterendste ster van het uitspansel, Sirius — ook genoemd de Honds ster, omdat hij tot het sterrebeeld de groote Hond behoort — gelijktijdig met de zon aan de oosterkim verscheen. Van daar gaf men aan het tijdperk, waarin de zon het sterrebeeld de Leeuw doorloopt, den naam van Hondsdagen, en deze waren in Griekenland de warmste dagen van het jaar. In dit jaar zal Sirius in Augustus voor ons tegelijker tijd met de zon verrijzen en, al later en later invallende, zal de eigenlijke hondsdag, zoo als door sterrekundige berekeningen blijkt, eenmaal, te weten na ettelijke eeuwen, in het midden des winters plaats hebben.

In al onze almanakken staan echter de hondsdagen aangeteekend van den 19 Julij tot den 18 Augustus; in de Duitsche volks-almanakken van den 23 Julij tot den 23 Augustus; in de Engelsche almanakken van den 3 Julij tot den 11 Augustus. Blijkbaar is dus de naamoorsprong geheel vergeten, en er eene andere beteekenis aan gehecht. Men leest dienaangaande het volgende in een opstel van professor *Enschedé* in no. 3 van de „Blikken in het leven der natuur."

„In welk verband de hondsdagen oorspronkelijk tot de hondster stonden, schijnt eenigzints in vergetelheid geraakt; zekerlijk is dat aan de meeste gebruikers van den almanak thans geheel onbekend. De benaming is voor de latere geslachten zonderling geworden. Men is naar eene verklaring gaan zoeken, en ziet! men vond er een. In hondsdolheid vond men den sleutel van het raadsel. En waarvoor thans in ons verlicht vaderland de hondsdagen algemeen gehouden worden, dat kunnen de muilbanden en muilkorven getuigen, waartoe wij in velen onzer gemeenten het op straten en wegen wandelend honden geslacht van den eersten tot den laatsten dier dagen veroordeeld zien. Voorzeker heeft de Griek *Euctemon* niet kunnen vermoeden, dat zijne waarneming van de hondster meer dan twee duizend jaren later invloed zou hebben op de policie-verordeningen, waarvan de aardsche, en bepaaldelijk de Nederlandsche hond, nu al het lastige en kwellende ondervindt.

— Zekeren B. te Vrouwen Parochie — zoo verhaalde men aan de Redactie der *Franeker Courant* — die van tijd tot tijd niet weinig gebruik van sterken drank maakte, was dezer dagen met een paar zijner vrienden naar Groningen gereisd, om aldaar zijn doofstom meisje naar het doofstommen instituut te brengen. Aldaar in eene herberg vernachtende, stond hij in den nacht van zijne legerstede op, aan zijne reismakkers, op hun vragen naar de reden daarvan, te kennen gevende, dat hij eene natuurlijke boodschap moest verrigten. Den volgenden morgen ontdekte de knecht des hospes echter, dat onze gast zich in den stal had opgehangen en alzoo een einde aan zijn leven had gemaakt.

— Den 7 Aug. werd te Arnhem de jaarlijksche vergadering der broederschap der Notarissen in Nederland gehouden, onder voorzitting, van den heer *J. J. C. Buisman Simons* van Amsterdam. Ruim 150 leden, uit alle oorden van het land, woonden deze vergadering bij, terwijl nog bijna 100 vertegenwoordigd werden.

— Uit Nijmegen schrijft men aan de *Utrechtsche Courant* van den 8 Aug.:

Het 5e Ned. Nat. Zangersfeest is thans geëindigd. Het concert van de Pruissische kapel heeft boven de verwachting aan de talrijke bezoekers voldaan. Het diner op dingsdag, volgens programma, is niet doorgegaan, of het veel zingen had den honger gestild, ('t ware te wenschen . . . wat zou er dan niet gezongen worden!!) of de beurs der zangers was geledigd; althans het getal deelnemers was verre beneden de begrooting.

— Men schrijft uit Amsterdam dd. 9 Augustus:

Morgen zal de *Victoria regia* in den hortus botanicus alhier haren vijfden bloemknop openen.

Nopens deze merkwaardige en prachtige plant wordt het volgende gemeld.

„De *Victoria regia* behoort tot de waterleliën en behoort aan de Amazonen rivier te huis. In Europa moet zij, zelfs in de broeikas, zeer zeldzaam zijn. Dit laat zich ook denken, aangezien men eene uitgestrekte ruimte noodig heeft, om haar aan te kweeken. De plant toch voorzien van een half dozijn ronde, platte, groene bladen, als het ware drijvende op het water, is van eene uitgestrektheid, dat acht à tien personen, zelfs dames uit onzen tijd, er aan zouden kunnen zitten.

„De rand der groene tafels staat eenigzins op. Dat deze bladen vrij wat weêrstand kunnen bieden, wordt duidelijk, als men bedenkt, dat men op drie er van een gewone carcellamp had nedergezet.

— Het reizen is reeds zoo goedkoop, zegt de *Utrechtsche Courant*, en toch wordt het telkens nog goedkooper gemaakt, door de uitgiften van retourkaarten. Die gewoonte, om voor de reis heen en terug bij gelegenheid van feesten, de prijzen te verminderen, is thans algemeen, en geen wonder, dat zelfs de Rijn- en Hollandsche Spoorweg-maatschappijen zich ditmaal hebben verstaan om bij gelegenheid der Haarlemsche tentoonstelling retourkaarten uit te geven. Strekt intusschen die prijsvermindering ten voordeele der reizigers, de maatschappijen maken er ook geene slechtere rekening om, zoodat de uitgifte van retourkaarten zich vermenigvuldigt. Zoo worden er thans uitgegeven voor de Rotterdamsche kermis, voor de Autwerpsche feesten en voor de Parijsche feesten op den 15 Aug.

Vooral op deze beide laatste gelegenheden willen wij de aandacht vestigen, van allen, die een aangenaam en tevens goedkoop uitstapje willen maken. Voor Antwerpen loopen de retourkaarten tot den 22 Aug., voor Parijs is vertrek van Utrecht op 13 Aug. gesteld en de terugreis op 17 Aug. terwijl men voor ditmaal de Fransche grenzen kan passeren met een binnenlandsch pastoort.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Parijs. Donderdag a. s., Napoleonsdag, wordt een nieuwe ridderorde ingewijd, door den Keizer ingesteld onder de benaming „Legioen van eer voor den landbouw"

De *Presse* meldt, dat mgr. *de Mérode* bij zijne hevige woordenwisseling met Generaal *de Goyon*, de volgende woorden zou hebben gebezigd: „Votre empereur général, est une canaille, et vons, vous êtes la dernière guenille dont il couvre son infamie."

DUITSCHLAND.

— Dezer dagen heeft te Rosenberg (Pruissen) een vreeselijk voorval plaats gehad zooals de geschiedenis er misschien geen tweede heeft aan te wijzen: „een gedwongen vadermoord." Een vader gelastte zijnen negenjarigen zoon, om met een strijkhoutje het kruid op de pan van eene door hem te voren geladene karabijn, waaraan de haan ontbrak, en waarvan hij den tromp op zijn mond had gerigt, aan te steken. De knaap weigerde te gehoorzamen, eerst na herhaalde, door mishandelingen versterkte bevelen, voldeed hij aan het verlangen zijns vaders. Het kruid bliksemde van de pan en verbrandde de hand van het kind. De vader schudt versch kruid op de pan, en hernieuwt met een loop op zijn mond gerigt met nadruk zijn bevel. Andermaal weigert de zoon te gehoorzamen en andermaal wordt hij door de mishandelingen van zijn vader er toe gedwongen. Met bloedige wangen en eene bevende hand steekt hij het kruid op nieuw aan, en de vader ligt in zijn bloed te wentelen. Hij was in zijn leven een braaf en oppassend man. Gekrenkte eerzucht zegt men, was de aanleidende oorzaak tot dezen vreemdsoortigen zelfmoord.

LAATSTE BERIGTEN.

Het voorstel-*Deak*, dit is het antwoord van den Hongaarschen Landdag op 's Keizers rescript, is door de Magnaten Kamer met eenparige stemmen goedgekeurd.

De parlementaire gemeenschap tusschen Hongarije en Oostenrijk is dus afgebroken en — wat nu?

Keizer *Frans Jozeff* zendt vele troepen naar Hongarije

Te Warschau zijn weer onlusten begonnen en nog meer ellende op til. De pleinen der stad zijn met militairen en geschut bezet.

Men zal weer spelen met menschenlevens.

Effectenbeurs te Amsterdam.

Amsterdam, 12 Aug. Ned. Werk. Schuld 2½ pCt 63⅞. 3 pCt. 76. dito 4 pCt. 99¹⁄₁₆. — Spanje 1¾ pCt. 42. — Rusl. 1798—1816 5 pCt. 102¼. — Oostenr. Met. 5 pCt. 46⅛. dito rente Amst. 5 pCt. 69, dito Nat. Met. 5 pct. 54¹³⁄₁₆.

Graanmarkt te Amsterdam.

Tarwe vast, doch zonder handel. — Rogge vast met levendigen handel, 118 ponds Petersburger f 206. — Koolzaad hooger, op 9 vat in Sept. 73½ p. vl., in Oct 74 p. vl, in Nov. 74½ p. vl. — — Raapolie op 6 weken f 41½.

ASSEN, 13 Aug.

— Naar men verneemt, wordt er thans tusschen de regeringen van Nederland en Hannover onderhandeld over de beëindiging der geschillen tusschen de inwoners van eenige Hannoversche grensgemeenten en de eigenaren van het veen in de marke van N. en Zuidbarge, waarop het zoogenaamd compascuum rust, en is men van weerszijden uitgenoodigd, de zaken in statu quo te laten.

— Heeft een schip met turf van het Stadskanaal de reis naar Holland genomen over Groningen, het Noord-Willemskanaal en de Smildervaart, een ander schipper kwam met turf van de Smilde, om langs het Noord-Willemskanaal in Groningen fortuin te zoeken.

Men spreekt ook van een trek- en vrachtschuitenveer tusschen Groningen en Zweeloo, langs het N.-Willems- en Oranjekanaal, in verband met een post- of vrachtwagen van Coevorden op evengenoemd dorp.

— Naar wij vernemen, zal de inteekeningslijst voor de harddraverij, enz., nog eens weder rondgaan, met verzoek aan hen, die belang stellen in het houden van een volksfeest, om hunne toegezegde bijdrage te verdubbelen of althans te verhoogen. Wij hopen, dat op hen, wier *goed voorgaan* velen goed doet *volgen*, bij deze nieuwe poging niet te vergeefs is gerekend en alzoo de som worde gevonden, die noodig is om een feest te geven, waarop men het publiek mag wijzen en dat later met genoegen wordt herdacht.

— Gisteren arriveerde hier het 3de bataillon van het 8ste regement infanterie en vertrok, na overnacht te hebben, heden morgen naar Diever.

De tirailleur-compagnie, hier in garnizoen, trok naar Beilen en vereenigt zich later met het bataillon.

Zooals men weet marcheren die troepen naar het kamp te Millingen.

De soldaten waren niet onder den indruk van de groote gebeurtenissen en zwangere toekomst en zeer lustig, en menigeen zit nu te rekenen, hoeveel zijn winkel-lade elken avond *meer* zou opleveren, als hier altijd een bataillon garnizoen hield.

De dienst wordt hier waargenomen door een 30tal infanteristen en van groote parade kan er dus vooreerst geen sprake zijn.

— De paardenmarkt te Groningen, gisteren gehouden, was flaauw. De beste paarden golden van f 300 tot f 400 Werkpaarden van f 100 tot f 200.

† **Haulerwijk**, 10 Aug. Bij resolutie van Z. E. den Minister van Financien, dd. 31 Julij is bepaald, dat nog brieven bussen zullen worden geplaatst te beneden Haulerwijk, Haulerwijk (boven) en te Haule. Men twijfelt niet, of dit zal den bewoners van die uitgestrekten buurten zeer welkom zijn.

† **Staphorst**, 12 Aug. De roggeoogst is in Drenthe, waar men de hooge esschen heeft, zoo goed als afgeloopen. In 't gebruik voldoet de rogge behoorlijk goed, schoon zij onder 't mengen niet die vochtdeelen kan houden als in drooge jaren.

Hoewel zeer vroeg, heeft men hier ook de proef genomen van de *nieuwe boekweit*. Daar de boerinnen de deugdelijkheid van 't meel afmeten naar de dij-kracht, zoo hoorde men van de boekweit in dezen hoog opgeven.

De opbrengst der rogge was dik hand 120 koppen per vim. Het aardappelproduct zal tegen vallen. Terwijl de sterfte onder het loof algemeen doordrong, hadden de late aardappelen nog weinig knol gezet. Men weet nu maar al te wel, dat, als het loof verdort, de vrucht in den grond ook niet verder voortkomt.

† **Hasselt**, 12 Aug. In eene der gemeenten, liggende in de omstreken dezer stad, is een hoofdonderwijzer, op het laatst der vorige week, onder de kastijding zijns discipels, de band *te* zwaar gevallen. Gisteren liep het gerucht, dat het kind al bezweken was.

† **Meppel**, 12 Aug. Gister nacht is hier eene brutale diefstal gepleegd, hoewel het gestolene niet veel bedraagt. Men heeft tot het postkantoor alhier, door het verbreken der luiken en sluitboomen, toegang verkregen. Door het vallen van deze laatste zijn de huisgenooten ontwaakt en hebben zich ter plaatse begeven, waarop de vermetele indringers de vlugt hebben genomen met eene waarde van slechts ongeveer f 5, ofschoon er wel meer te vinden zou geweest zijn.

RAADSVERGADERINGEN.

Ooststellingwerf, 9 Aug. In deze zitting zijn o. a de volgende punten behandeld:

a. Onderzoek der geloofsbrieven van de 5 verkozene raadsleden, in verband met de tegen de herstemming gedane protesten, waarna is besloten: den benoemden Jhr. Mr. G. W. F. Lycklama à Nijeholt, Burgemeester van Ooststellingwerf te Oldeberkoop, en IJ. F. Landmeter, veenbaas te Appelscha, toe te laten, op grond, dat hunne geloofsbrieven in orde bevonden zijn, en niet in aanmerking te nemen, het door J. B. Bouma, kiezer te Oldeberkoop, tegen hunne benoeming gedane protest, als zijnde het daarbij behandelde punt van geen invloed op die stemming zelve; de benoemde A. K. Hofstee, landbouwer te Haule, L. G. Brouwer, notarisklerk te Oldeberkoop, en W. S. Wemer, landbouwer te Elsloo, *niet* als leden van den Gemeenteraad van Ooststellingwerf toe te laten, op grond, dat deze hunne benoeming geacht wordt in strijd met de wet te hebben plaats gehad, uithoofde het niet aanwezig zijn der stembus in het onderkiesdistrict Oosterwolde, waardoor de kiezers aldaar hunne stemmen niet hebben kunnen uitbrengen, hetgeen moet beschouwd worden niet zonder invloed te zijn geweest op de verkregene meerderheid der stemmen, mitsgaders die herstemming, als onwettig en niet geldig te vernietigen. Wijders heeft de Raad, met 8 tegen 1 stem, zijnde die van den Voorzitter, besloten eene nieuwe herstemming en geene vrije stemming te gelasten en dien dag nader door Burg. en Weth. te doen bepalen.

Missive van *D. Hummel* en *J. R. Reinders* te Haulerwijk, houdende verzoek tot gedeeltelijken vrijdom van tol over de brug te Haulerwijk; — hierop geen regard geslagen uithoofde niet op zegel.

CORRESPONDENTIE.

De heeren A. *van Duren* te Baarn (Utrecht). *J. H. Veenebrugge* te Heemse, *S. Kropveld* te Hardenberg, *Dantuma* te St. Jacobi-Parochie *D. Klaver* te Smilde, *Wardenburg* te Steenwijk, *J. Bezaan*, b. kruidenier te Alkmaar, *S. Benthem* te Dieverbrug, *L. H. de Voogd* te Nieuwbuinen, *W. F. C. Beerstecher* te Amsterdam, *Gunningh* te Amsterdam, *J. Toussaint Delinee* te Amsterdam, *H. Brakelman* te Soest in Pruissen, en *G. G. Smid* te Appelscha, worden uitgenoodigd het nog aan de Redactie dezer Courant verschuldigde te voldoen, ter voorkoming van onaangenaamheden.

Advertentien.

Getrouwd:

B. VAN ENGELEN van Meppel, met C. C. STOUS van Beilen.

Beilen, 10 Aug. 1861.



De ondergeteekende verlangt zoo spoedig mogelijk een **BAKKERSKNECHT**, zijn WERK gedeeltelijk verstaande.

J. MULDER,
Bakker te Hasselte.

HARDDRAVERIJ

te STEENWIJK,

op Vrijdag den 23 Augustus 1861, des namiddags om 2 uur,

PRIJS:

HONDERD GULDEN,

of een voorwerp dier waarde

IN ZILVER,

ter keuze van den winnaar.

Vrij te vereeren door eenige Liefhebbers.

Er moeten minstens zes Paarden ter mededinging worden aangeboden, die van zessen klaar en ten genoege der Keurmeesters zijn.

De aangifte, keuring en loting zullen plaats hebben ten zelfden dage, de aangifte des voormiddags om elf uur, en de keuring en loting des middags precies om twaalf uur, aan het STADS-WIJNHUIS te Steenwijk. De harddraverij zal door VOLKSVERMAKEN worden voorafgegaan.

Levertraan.

De GOUDGELE LEVERTRAAN, zoo gunstig in de geneeskunde bekend, is verkrijgbaar gesteld bij C. J. VAN DER SCHEER, Apotheker te Coevorden en bij Med. doctoren in de omliggende plaatsen, tegen 70 cents de flesch.

De Verteller, enz.

DE VELDSLAG BIJ MANNASSAS.

De speciale correspondent van de *Times* in Amerika heeft aan genoemd blad het volgende uit Washington 2e Julij gedagteekende verslag van den veldslag bij Manassas Junction toegezonden:

„Zaturdag den 20sten Julij besloot ik mij naar het leger van generaal M'Dowell te begeven. Dit was met eenige moeijelijkheden verbonden. Geruchten van eene groote nederlaag waren in de stad in omloop en paarden waren moeijelijk te krijgen, want vele senatoren en andere hooggeplaatste personen hadden de stad verlaten om het slagveld te bezoeken, daar men algemeen zeide dat generaal M'Dowell bevel had ontvangen, een aanval op Manassas te doen en op zijn laatst ten 12 ure 's middags in het bezit der vijandelijke linien te zijn. Is dit zoo, dan heeft generaal Scott het bevel zeker niet uit overtuiging gegeven, maar wel op den onverantwoordelijken aandrang van eenige leden van het kabinet. De kleine schermutseling der bondstroepen bij Bull's run is overigens zeer overdreven geworden. Men sprak wel is waar van 1500 dooden en gewonden, ja zelfs van 2000, doch het officieele rapport sprak daarentegen slechts van 6 dooden en 37 gekwetsten.

„Eindelijk gelukte het mij een rijtuig magtig te worden, een kabriolet met twee zitplaatsen, met een koetsier en een negerjongen, die mijn rijpaard bereed. Voor den koetsier en den jongen werd ik niet aansprakelijk gesteld, wel echter voor rijtuig en paard, voor het geval dat zij door den vijand genomen of beschadigd mogten worden Zoo begaf ik mij dan Zondag morgen op weg naar het 25 mijlen ten zuidwesten van Washington gelegen Centreville. Het was een vervelende, eentoonige togt, hier en daar alleen afgewisseld door enkele piketten, die mijne papieren moesten onderzoeken, en eenige landbewoners die, gelijk bekend is, over het algemeen niet veel op hebben met de abolitionisten. Ten half zeven ure 's morgens hoorde ik uit de verte het eerste kanonschot en van toen af aan hoorde ik den geheelen dag schieten. Weinige minuten later zag ik een hoop lieden op den weg in de rigting van Centreville naderen, die ik nimmer voor soldaten zoude hebben aangezien, wanneer zij niet gewapend en in uniform gekleed waren geweest, in zulk eene groote wanorde trokken zij voort Spoedig bleek het dat het een geheel regiment was, dat naar huis marcheerde, twee aan twee, of bij kleine groepen, zoodat zij over een afstand van twee à drie mijlen den weg bedekten. „Waar gaan uwe manschappen heen?” vroeg ik aan een der officieren. „Naar huis, naar Pennsylvanie.” was het antwoord, „want onze diensttijd van drie maanden is ten einde.” — „Naar het schieten te oordeelen, schijnt er in uw rug volop werk te zijn,” zeide ik. — „'t Schijnt zoo!” was het laconieke antwoord, en bedaard marcheerde hij met zijn manschappen verder. Ik dacht bij mij zelven na, hoe prettig het voor een generaal moet zijn, als hij op den dag eens veldslags eene halve brigade rustig ziet afmarcheren, alleen omdat haar diensttijd van drie maanden toevallig ten einde is; ik dacht ook wat moeten dat wel voor mannen zijn, die hunne broeders in de ure des gevaars den rug toekeeren, nadat zij weken lang over hunne vaderlandsliefde hadden geschreeuwd en iedereen wilden doodslaan, die niet aan het alvermogen der Unie geloofde. Het was het 4e regiment van Pennsylvanie en van zijn standpunt moge het al geregtigd geweest zijn om huiswaarts te keeren, zoo ben ik toch bij deze gelegenheid te weten gekomen, wat een diensttijd van drie maanden te beteekenen heeft.

„De weg liep steil bergafwaarts. Ik ontmoette niets anders dan eenige zwarten en een luchtballon, waarmede generaal M'Dowell zich tot verkenningen had willen bedienen, doch die in het woud was blijven hangen. Ten 11 ure bereikten wij eindelijk de grenzen van het betwiste grondgebied voor Fairfax-Court-house, dat eerst kortelings door de separatisten was ontruimd. Men zag het aan de retranchementen, die zij hadden achtergelaten, bij den eersten oogopslag, dat deze slechts voor den schijn waren opgeworpen; om de bondstroepen naar Manassas-Gap te lokken. Daar en bij Manassas Junction bevinden zich de sterkste posities van Virginie; nergens kan Richmond beter verdedigd worden en generaal Beauregard had, als een bekwaam artillerie-officier en opperbevelhebber, het zijne gedaan om van deze positie uitmuntend partij te trekken.

„Het sloeg 12 ure toen ik Fairfax-Court-house bereikte — een armoedig dorp van 30 à 40 huizen, zoo genaamd omdat daar het Geregtshof van het district gevestigd is en alles behalve uitlokkend uitziende. Ongeveer 1000 man van het leger van M'Dowell stonden hier als reserve. De dorpsbewoners zijn met hart en ziel de zaak der separatisten toegedaan en zelfs de negers schenen er zwarter uit te zien dan gewoonlijk, en waren hoogst onverschillig ten aanzien van den strijd, die, gelijk men beweert in hun belang gevoerd wordt. Centreville lag nog zeven mijlen verder. De donder van het geschut drong nogtans uit het dal tot ons door. Wij reden verder tot Germantown, zonder veel menschen te ontmoeten en eerst aan gene zijde van die plaats haalden wij eenige der rijtuigen in, waarin zich de heeren Senatoren naar het slagveld begaven. Wij ontmoetten ook meer bagagedan vroeger en eindelijk kregen wij Centreville in het gezigt, alsmede een daarachter gelegen berg, waarvan het plateau met tenten, paarden en vrachtwagens bedekt was, alsmede met nieuwsgierigen, die getuigen van den slag wilden zijn. Aan beide zijden van den weg waren nog overal de sporen van de kampementen der separatisten aanwezig en in de huizen waren overal Bondstroepen ingekwartierd. Aan den achterkant van den berg stond afdeeling infanterie — twee regementen vreemdelingen, meestal Duitschers met eene batterij veld-artillerie. Mijn rijtuig bragt mij de hoogte op, terwijl mijn negerjongen naar het dorp gezonden werd, om voor man en paard eenig voedsel te bestellen. De hoogte was, gelijk gezegd, met toeschouwers bedekt, als gold het de bijwoning van wedrennen. Geen van allen vermoedde, dat zij spoedig zelf, om het hardst zouden loopen. Ik merkte daar eene dame op met een tooneelkijker, verscheidene groepen politici en regtsgeleerden, een aantal burgers te paard en op de helling van den berg een regement, dat de wapens ter zijde gezet en den veldslag critiseerde. Want voor ons lag het landschap open tot aan den voet van het Alleghanen-gebergte. Aan de linkerzijde van ons strekte zich het woud uit en tusschen de hoogte, waarop wij stonden en de naaste tegen over ons liggende Alleghanen was eene boschrijke vlakte. Een smalle weg voerde van de hoogte waarop wij ons bevonden, naar dit boschachtige terrein en was voor zoover men zien kon met bagagewagens bedekt. Aan de linkerzijde leidt een weg naar Manassas-Gap, of den bergpas van Manassas, niet te verwisselen met de meer nabij liggende Junction van dien naam.

„Vreedzaam zag het landschap er voor ons uit. Alleen de witte rook, welke hier en daar uit het woud opsteeg,

Onderwijs.

HOOFD- en HULPONDERWIJZERS, welke wenschen mede te dingen naar de ***vacante onderwijzersbetrekking*** te Annerveen, worden verzocht de daartoe vereischte stukken vrachtvrij in te zenden aan den Burgemeester der Gemeente Anloo, vóór of op den laatsten dezer maand.

De voordeelen, aan die betrekking verbonden, bestaan in f 260-„ tractement en f 40—„ daarenboven als schadeloosstelling voor Woning, benevens de voordeelen der Avondschool en f 12—„ als KOSTER, om den 3den Zondag te Annerveensche Canaal.

Anloo den 12 Augustus 1861

De Burgemeester en Wethouders der Gemeente Anloo,
T BRAAMS
T Wethouder, l. S.,
J. HOMAN.

Hulponderwijzers,

genegen om aan het hoofd te worden geplaatst der ***School te Schoonloo***, gemeente Rolde, worden verzocht, om zich vóór den 27 Augustus 1861, aan te melden bij den Burgemeester te Rolde, zijnde hieraan verbonden eene jaarwedde van f 150-„.

Rolde den 12 Aug. 1861

Burgemeester en Wethouders van Rolde,
H. HOMAN
H. SCHOLTEN

VERKOOPINGEN VAN VELDVRUCHTEN.

De Notaris A J. C. TELLEGEN te Smilde, zal op Donderdag den 15 Augustus a.s., des namiddags te 4 uur, ten verzoeke van den Heer C. W. E. KIJMMELL te Smilde, in het openbaar verkoopen:

60 vijmen beste Rogge,

te veld staande op het land achter de woning der verkoopers,

—

Genoemde Notaris zal op Zaturdag den 17 Augustus daaraanvolgende, des namiddags te 4 uur, ten verzoeke van den Heer Mr. L KIJMMELL c. s. te Smilde, in het openbaar verkoopen:

3 BUNDERS

beste Haver,

op het Koeland te Smilde, 1 kamp ***PAARDEBOONEN*** en 3 kampen ***KLAVER*** op het Noorder aldaar.

Te beginnen op het Koeland.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag den 20 Augustus 1861, des middags ten 12 ure, zal ten huize van H. WALDA, Logementhouder te Smilde, door KERKVOOGDEN der Hervormde Gemeente te Boven-Smilde, worden **AANBESTEED**:

Het bouwen van eene PASTORIJ voor de Hervormde Gemeente te Boven-Smilde, gemeente Smilde, met de leverancie der benoodigde MATERIALEN.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij enkele inschrijving; overeenkomstig Art. 23 van 't Bestek

Het Bestek en de Voorwaarden van Aanbesteding zullen van af heden ter lezing liggen in de Logementen van R. KUIPERS en de Wed. OOSTERGETEL te Assen, te Zuidlaren bij T. ZONDAG, te Gieten bij de Wed BRAAMS, te Coevorden bij VAN TAREL, te Hoogeveen bij de Wed. LUINGE, te Meppel in de Weem, te Steenwijk bij VAN HARPEN bij de Woldpoort, te Zwolle bij SCHEUER, buiten de Kamperpoort, en te Smilde bij J H. WIND, bij H. BERKENBOSCH, bij Js. BLOMSMA en bij H. WALDA bovengenoemd, alwaar mede de teekening ter inzage van gegadigden aanwezig is

Zullende de aanwijzing in loco plaats hebben op Zaturdag den 17 Augustus a.s., des voormiddags van 10 tot 12 uur, en inmiddels nadere inlichtingen te bekomen zijn bij de Kerkvoogden voornoemd.

AANBESTEDING

van eene Burger Huizinge, onder bijlevering der benoodigde Materialen.

BESTEK en VOORWAARDEN liggen ter inzage bij den Logementhouder J. J. SCHURER te Makkinga, van af Woensdag 11 tot en met 21 Augustus 1861.

Nadere informatiën bij F. W. SCHEENSTRA aldaar.

BURGERLIJKE STAND.

ZUIDWOLDE 3- 31 Julij Geboren: Rerend zoon van A. Wolters en J. Scheeper: Willem zoon van J. Alberts en H Alberts; — Gehuwd: A. Hovenkamp en H. Wilkens.— Overleden: Jan Wilkens 3 jaren, Marchien Reinders ongeh 39 jaren.

ANLO 1 — 31 Julij. Geboren: Hinderkien dochter van H. Hoving en G. Fransens van Eexterveen; Lambert zoon van A. Schuiling van Gasteren; Hillechien dochter van H. Stel en J. Nessing van Annen; Sietke dochter L. Schuiling en M. Koiter van Annerveen; Stientje dochter van K. Thommen en A. Mulder van Annerv. Kanaal; Hendrik zoon van J. de Wit en G. Pomp van Annerveen; Jantien dochter van R Klinkhamer en R. Speulman van Annen; Harm zoon van P. Kammer en H. de Bode van Annerveen; Hinderika dochter van J. Julsing en L. Hogen Esch van Eexterveen. — Overl. geene. — Gehuwd: Frans Woldhek en Lammigje Schoonbeek, beide van Annerv. Kanaal.

MARKTBERIGTEN.

Amsterdam, 9 Aug.

TARWE prijshoudend met redelijken handel, 129 ℔ bonte Poolsche f 374 f 377; 127 ℔ dito f 350; 126 ℔ f 347 bij partij; 126 ℔ dito f 345 bij partij; per 2400 ℔ Amerikaansche f 380.

ROGGE tot vorige koersen bij kleinigheden; 124 ℔ Pruissische f 241. 118 120 ℔ Galatz f 200 f 210, 117 ℔ Petersburger f 203 f 206. Op levering per 2100 kilo f 193, Maart f 197.

GARST in een doen; 111 ℔ Ceensche f 196; 104 ℔ f 183.

KOOLZAAD £ 1 hooger; Friesch £ 63; op 9 vaten dadelijk Rübs £ 71½; in Oct. £ 74; Nov. £ 74½.

LIJNZAAD in een doen; 108 109 ℔ Archangel f 335 113 ponds Odessa f 345.

RAAPOLIE dadelijk en op levering iets hooger, op weken f 41¼; Vliegend f 40, 1o Sept. f 40½ ⅝; October ⅛; November f 41⅜ ½; Dec. f 41¾ f 42, Mei f 43.

LIJNOLIE dadelijk en op levering prijshoudend, op weken f 33¼, Vliegend f 32; 1o. Sept. f 32⅛ ¼; Oct., en Dec. f 32½ ⅜.

HENNEPOLIE op zes weken f 38¾, Vliegend f 37½.

RAAPKOEKEN f 85 a f 90.

LIJNKOEKEN f 12 a f 15.

SCHIEDAM 9 Aug. Moutwijn f 11 50 — Jenever f 1[illegible] — Amst proef f 18 25.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN

AMSTERDAM, 1861.

	pCt.	9 Aug	10 Aug.
Nederl. W.S.	2½	64 1/16	63⅞
—	3	76	76
—	4	99 1/16	99⅛
Amort. Synd.	3½		
Handelm.	4½	133½	133¼
O. I. Leening	4		97¼
Aand. H. Spw.			
—— R.——	4½		
N. B.	3		
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl. Hope	5	103	103
Cert. 1831/33	5		
Dito 1840	4	76⅜	
— Or. 2e3e4eL.	4	75⅞	
— 5e L.	4		
— 5e Serie	5	82 15/16	82 15/16
— 1855 6eS.	5	94 15/16	95
— van Ass.	6	57¼	

	pCt.	9 Aug.	10 Aug.
Polen,			
Aand. fl 500	/	164	
Obl.	4		
Spanje, Obl.	1¾	42	42
Obligatien	3	49 13/16	49[illegible]
Binnenl.	3	47 9/16	47 11/[illegible]
Amortisable			16
Bewijz. Coup.			
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5		
—— ——	4		
—— Metal.	5	47 1/16	46[illegible]
— RenteA.	5	69½	69[illegible]
— Nation.	5	55 1/16	55[illegible]
—— ——	2½	24⅛	24[illegible]
Belgie, Cert.			
Rothschild	2½	55	
Portug., Obl.	3	47	47[illegible]
Brazilien	5		
Weener aandeelen	4		

9 Aug.

Met uitzondering van Oostenrijksche fondsen, die lager waren, leverden de prijzen der overigen weinig verschil bij gisteren.

10 Aug.

Nationale fondsen waren nagenoeg onveranderd; buitenlandsche waren Oostenrijksche meer aangeboden; Spaansche en Portugesche meer gezocht.

de donder van het geschut en het knetteren van het geweervuur bewezen, dat in onze nabijheid gestreden werd. Waar de infanterie aan het werk was, stegen geduchte stofwolken op, die weder door den kruiddamp verdreven werden. Zelden gelukte het mij echter met mijn verrekijker voor enkele oogenblikken eenige afdeelingen der strijdende te zien. Woud en stof beletten het gezigt, en verder vooruit rijden kon ik eerst, nadat mijn paard gevoederd had.

„Toen ik zoo tegen wil en dank wachtende was, kwam een officier met een hoop soldaten, uit het dorp toesnellen. „Wij hebben hen op alle punten geslagen„ riepen zij. „Wij hebben hunne batterijen genomen. Zij trekken terug.„ Nu begon het gejubel. De aanzienlijke toeschouwers riepen „bravo!„ terwijl de Ieren „curroo!„ en de Duitschers „hoerah!„ schreeuwden

„Juist op dit oogenblik werd mijn paard gebragt en ik reed den berg af, in den beginne in een matigen draf om spoedig vooruit te komen, langzamerhand moest ik mijn paard echter inhouden. Bij eene brug over den weg stuitte ik op een massa bagagewagens die den weg versperden, en die ons te gemoet kwamen, alsook troepen mannen, die ik in den beginne niet voor soldaten hield Zij verkeerden in een staat van opgewondenheid en riepen: „Terug! terug! wij zijn geslagen!„ Zij liepen om het hardst en deden het stof aan alle kanten opstijgen. „Wat is er gebeurd?„ riep ik een officier toe, die mij voorbij snelde. „Geslagen! geslagen!„ gaf hij ten antwoord. Zijn sabel had hij in den steek helaten; thans begonnen ook de voerlieden der bagagewagens: „Terug! terug!„ te schreeuwen, hetgeen de verwarring natuurlijk nog grooter maakte. Verscheidene officieren reden mij pijlsnel voorbij die allen riepen dat het geheele leger geslagen was. Generaal Tyler werd in gekwetsten toestand voorbijgedragen. Doch nog altoos zag ik geen grond voor die smadelijke vlugt en ook niets wat naar een werkelijken terugtogt van goed geoefende troepen geleek. Daarentegen trof ik, toen ik den weg, die om zoo te zeggen onbegaanbaar was geworden, verliet en zijwaarts langs de maisvelden reed, steeds meer soldaten aan, die hunne geweren, randsels en chakots hadden weggeworpen. De verwarring op den weg werd steeds grooter: honderden, die niet gewond schenen te zijn, stroomden naar de ambulances, en andere die den naam van soldaten niet verdienden, kwamen op paarden en muildieren, die zij aan de bagagewagens hadden losgespannen, aanrijden.

„En toch zag ik nergens den vijand, voor wien zij vlugtten. Het geschut hoorde ik slechts op tamelijk verren afstand

„Hoe meer ik vooruit reed, hoe meer geweren, sabels, patroontasschen, mantels, muziekinstrumenten, ja zelfs roggebrooden en ander eetwaren ik links en regts op den weg verspreid zag liggen, en eerst na verloop van eenigen tijd stuitte ik op de eerste in tamelijk goede orde terugtrekkende afdeeling infanterie. De manschappen zagen er echter uit alsof zij niet in het vuur waren geweest.„

(*Wordt vervolgd.*)

Volgens het Algerijnsche dagblad Seybouse heeft de bekende leeuwenjager Gérard een mededinger gevonden in een Franschman, Lucotte genaamd.

Deze heeft zijn proefstuk gedaan in een woud op de hoogte van Tibessa, alwaar hij een leeuw, op een afstand van 10 meters, door een welgemikt schot heeft nedergelegd.

Elf dagen later trof hij in het gebergte van Archeona, bij Souk-Akras, eene groote leeuwin aan, die hij zoo goed trof, dat zij in een moeras nederstortte, alwaar het ligchaam vier dagen later op dezelfde piek, doch toen reeds grootendeels door de roofvogels verslonden, teruggevonden werd

Minder goed slaagde Lucotte met de vervolging van een hyena.

Toen hij dit dier zoo hevig had gewond dat het op den rug tuimelde, meende hij het gerust te kunnen naderen, doch naauwelijks was hij er bij gekomen, of het sprong op, greep hem bij het been vast en bragt hem eene gevaarlijk wond toe, waarbij het misschien niet gebleven was, wanneer de kordate jager zijn vijand niet op hetzelfde oogenblik met een pistoolschot had afgemaakt.

Het woedende dier had hem evenwel zoo fel gebeten dat hij daarvan nog niet hersteld was.

De Siamesche gezanten hebben een bezoek aan het hospitaal Lariboirière gebragt, doch zijn niet verder gekomen dan de apotheek.

De eigenaardige geuren, die daar zich ontwikkelden, deden hunne reukorganen zoo onaangenaam aan, dat zij hals over kop den tuin insnelden en op de prachtige bloembedden over elkander vielen.

Na elkander wat afgeschuijerd te hebben, gingen ze, de handen voor den neus houdende, weer in hun rijtuig en waren niet te bewegen iets meer van het hospitaal te zien.

Te Montluel (Aix) kwam onlangs een meisje, Maria Pichon genaamd, in zeer verwilderden toestand aan en deed bij de gendarmerie aangifte van een op haar gepleegden moordaanslag.

Volgens hare mededeeling, had zij des ochtends te Lyon een landman ontmoet, die haar naar een verhuurkantoor van dienstboden vroeg.

Hij was, zoo als hij zeide, tuinman op een kasteel bij Montluel, waarvoor hij eene dienstbode moest mede brengen.

Maria Pichon, die buiten dienst was, bood zich bij hem aan, werd door hem aangenomen en vertrok nog dien avond met hem; toen het donker was, kwamen zij te Montluel aan en zetten te voet de reis naar het kasteel voort, waarbij de voorgewende tuinman den koffer der dienstbode droeg.

Na ongeveer een uur te hebben geloopen, zeide de tuinman den koffer niet langer te kunnen dragen en kwam met het meisje overeen, dien tot den volgenden ochtend in een veld met koolzaad neer te zetten.

Na nog geruimen tijd te zijn voortgegaan, wierp de tuinman het meisje eensklaps een strop om den hals; gelukkig greep zij dien, voorkwam daardoor hare verworging en redde zich door de vlugt.

Een onderzoek, op de aanwijzing van het meisje ingesteld, leidde tot de ontdekking dat de schuldige heette Dumollard, landbouwer te Dagneux, alsmede dat in 1855 op dezelfde wijze een meisje door hem was omgebragt, en dat hij bovendien nog twee andere moorden had gepleegd.

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.